

לזלי זקס

עצרי בשם השם

תערוכה זו הוקמה לכבוד יום האישה הבין-לאומי ועוסקת בהדרת נשים. ביצירותיי אני מציגה את נשות הכותל, הפרדה מגדרית במוסדות להשכלה גבוהה, הדתה בצה"ל ואת המאבק ההיסטורי על זכויות נשים.

הדרת הנשים מהמרחב הציבורי נעשית באצטלה דתית ודרך דרישות להכרה בזכויות המיעוט להפרדה מגדרית. הציבור הליברלי נענה לכך ללא הבנה מספקת של ההשלכות העתידיות הקשות למעמדן ומקומן של נשים בחברה. ההדתה בצה"ל מביאה לכליאה מחודשת של חיילות בתפקידים מסורתיים וממוגדרים. ההפרדה במוסדות להשכלה גבוהה פוגעת ביכולת הקידום של מרצות וזולגת לספריות ולמרחב הציבורי שם. את המאבק נגד זכותן של נשים להתפלל בקול בכותל ניתן לראות גם בבימות הציבוריות בהן נשים אינן מוזמנות לשיר ולדבר.

כציירת של פרשנות חברתית (Social commentary) אני בוחרת להציג ביצירותיי אינטראקציות וסיטואציות בהן מגולמים רעיונות של חוסר שוויון וצדק חברתי.

שנים של אקטיביזם חברתי זיקקו את תפיסתי לכך ששני הכוחות המרכזיים המעצבים את החברה הישראלית ואת מעמד הנשים בתוכה, הם הצבא והממסד הדתי. כוחות אלו הם בעיקרם פטריארכליים ולהם השפעה פוליטית וכלכלית עצומה.

בתערוכה זו אני מבקשת להראות את שותפות הממסד בתהליך הדרת הנשים מן המרחב הציבורי. עלינו לפקוח את עינינו למתרחש על מנת ללכת בעקבות לוחמות השוויון שקדמו לנו. על כתפיהן אנו עומדות וחובה עלינו להמשיך בדרכן.